

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 85/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., Z., ktorou namieta porušenie jeho základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyšetrovateľom Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2003 doručená sťažnosť D. P., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyšetrovateľom Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici (predtým Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Banskej Bystrici).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„Dňa 11. 3. 1999 mi bolo vznesené obvinenie ČVS: KÚV 17-22/99 a dňa 12. 3. 1999 mi vyšetrovateľ Krajského úradu vyšetrovania PZ v Banskej Bystrici pplk. F. H. v zmysle zákona o Policajnom zbore zadržal poľovnícke zbrane, ktoré som mal v legálnej držbe, dve pištole, ktoré som mal tiež v legálnej*

držbe a s týmito zbraňami mi predbežne zadržal aj vzduchovku zn. Slávia 631. Okrem týchto vecí mi predbežne zadržal môj zväzok kľúčov od bytu, kľúče od trezoru, razítka a iné veci.

Na neoprávnené držanie vecí som podal 3 sťažnosti, prvá bola uzatvorená ako oprávnená a menovanému bolo vytknuté, že mi neoprávnenne zadržuje uvedené veci. Ďalšie moje sťažnosti, ktorými som sa domáhal vrátenia uvedených vecí boli vždy odstúpené dozorujúcemu prokurátorovi JUDr. R. z OP Zvolen Pv 165/99, ktorý mi vždy odpísal, že moje požiadavky odstúpil Okresnému súdu vo Zvolene do spisu 2 T 123/99, pričom prokurátor má dbať na dodržiavanie zákonnosti v prípravnom konaní, ktoré trvalo 9 mesiacov.

Niekoľkokrát som písomne žiadal sudcu OS Zvolen JUDr. Š. o vrátenie týchto vecí, všetky tieto listinné dôkazy sa nachádzajú v uvedenom trestnom spise 2 T 123/99, pričom sudca mi na moje opakované písomné žiadosti ani raz ani len neodpovedal.

Prešlo 4 ½ roka, čo nemôžem užívať svoje veci, ktorých som nepochybným majiteľom, trestná vec je už niekoľko mesiacov právoplatne skončená a mne polícia odmieta vydať vzduchovku, kým vyšetrovateľ H. nevydá uznesenie o vrátení vecí.

(...) Už nemám sil chodiť a doprosovať sa o vrátenie mojich vecí, či už vzduchovky, kľúčov od trezoru, razítka aj iných kľúčov, ktoré už medzitým vyšetrovateľ svojvoľne neoprávnenne vydal inej osobe, preto sa obraciam sa Váš súd a prosím, aby moju vec prejednal, prijal opatrenia na vrátenie vecí, ktoré ja nemôžem dosiahnuť a vyčerpá som opakovane všetky možnosti a za tieto príkoria žiadam priznanie nemajetnej ujmy tak, ako som v úvode navrhol“.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ podáva:

„(...) sťažnosť pre hrubé porušovanie mojich základných ľudských práv zakotvených v Ústave Slovenskej republiky, konkrétne článku 20, ods. 1.

Zároveň žiadam o priznanie nemajetnej ujmy vo výške 1 000 000,- Sk slovom jedenmiliónkorún slovenských, ako spravodlivé zadostučinenie, ktoré žiadam zaplatiť od Ministerstva vnútra SR, ktorého pracovníci porušili uvedený článok Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda

nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy postupom vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici, ktorý podľa tvrdenia sťažovateľa neoprávnene zadržal jeho označené veci v súvislosti s trestným konaním vedeným na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 2 T 123/99.

Ústavný súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozsudkom z 10. februára 2004 sp. zn. 2 Tz 31/03 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 90/03 a v spojení s týmto rozhodnutím aj rozsudok Okresného súdu vo Zvolene v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 123/99, v súvislosti s ktorým malo dôjsť k zadržaniu označených vecí sťažovateľa, teda vec sa nachádza v štádiu, keď ešte nebolo vydané žiadne rozhodnutie vo veci sťažovateľa, pre ktoré mu bolo 11. marca 1999 „vznesené obvinenie ČVS: KÚV 17-22/99“. Vzhľadom na to, že trestná vec, v súvislosti s ktorou malo dôjsť k zadržaniu vecí sťažovateľa, sa nachádza v štádiu súdneho konania, v takomto prípade všeobecný súd bude povinný skúmať ústavnosť a zákonnosť konania predchádzajúceho podaniu obžaloby, a to najmä so zreteľom na dodržanie základných práv a slobôd vrátane označených práv sťažovateľa. Všeobecný súd má podľa Trestného poriadku celý rad účinných procesných nástrojov, ako zabezpečiť nápravu porušenia základných práv a slobôd v predchádzajúcom konaní, ak samozrejme dospeje k záveru, že boli porušené. Z uvedeného dôvodu je to teda v prvom rade všeobecný súd, ktorý bude oprávnený a povinný rozhodnúť o ochrane základných práv a slobôd, a preto nie je daná právomoc ústavného súdu v tejto veci konať. Skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ vo svojej sťažnosti, neumožňujú vyvodiť taký záver, že by nimi namietané porušenie označeného základného práva nebolo možné odstrániť pred všeobecným súdom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2004